

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14444/2024
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милија Јефтовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Буља, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1736/23 од 30.01.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1736/23 од 30.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1736/23 од 30.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1547/16 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да на преградном зиду између две подрумске просторије постојеће у подруму стамбене зграде – виле „ВВ“ на Златибору, на кат парцели .. КО Чајетина изгради преградни зид у дужини од 2 метара, висине 2,20 метара, дебљине 40 цм, у склопу и правцу већ постојећег преградног зида који подрум ове зграде дели на две подрумске просторије: први већи подрум тужене димензије 5 x 4 м и мањи тужиочев подрум димензије 5 x 4 м и да на том зиду на удаљености од 40 цм од спољног зида постави једна дрвена врата у кутији ширине 80 цм, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 193.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 1736/23 од 30.01.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П 1547/16 од 28.09.2023. године а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП ради

уједначавања судске праксе, битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији ревидента прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је чинидба да тужена на преградном зиду између две подрумске просторије парничних странака изгради преградни зид и на том зиду постави дрвена врата, а који су тужбени захтев нижестепени судови одбили, с обзиром да је тужена радове које је извела у заједничком подруму извела на основу издате грађевинске и употребне дозволе и који су у архитектонско-грађевинском стању финално завршени, те да тужилац, који је срушио до темеља свој део подрума и на истом месту је изградио нови објекат са сопственим подрумом па је у време изградње остао само ранији преградни зид који је делио непокретности, није доказао да има право својине на спорном подруму на које се позива. Битна повреда одредаба парничног поступка на коју ревидент у ревизији указује није разлог за изјављивање овог правног лека у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. О наводима у ревизији туженог који се тичу надлежности вишег суда да одлучује по жалби на одлуку првостепеног суда цењени су од стране другостепеног суда с обзиром да је предмет спора чинидба а да је тужилац определио вредност на 10.000,00 динара.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић